

[Ingerlise Koefoed]

morsomt, og jeg sidder fascineret foran fjernsynsskærmen og ser på det. Men det, som forekommer mig at være kvalmende nationalstolthed, er, hvis Danmark skal tage det til indtægt, at vi har nogle gode fodboldspillere. Jeg mener ikke, at dette drejer sig om, hvorvidt det er Danmark, Tyskland, Sverige eller hvem, der spiller. Jeg mener, det er et spørgsmål om, at der er nogle, der kan lide at spille fodbold, og som gør det godt, og at det er spændende at se på. Jeg synes også, det er spændende at se, hvis Spanien, eller hvem det nu ellers er, vinder, uden at jeg skal sidde og tænke på: åh, hvor var det dog sørgeligt for mit eget land, at vi ikke vandt. Jeg har det bare anderledes end hr. Poulsgaard på det område.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal til indledning sige, at vi i den radikale folketingsgruppe er delte i spørgsmålet om fremme af det foreliggende lovforslag, men jeg skal også kvittere for forslaget, som det nu foreligger, for kulturministeren har taget konsekvensen af den debat, vi havde i folketinget i sidste samling, og på en række punkter imødekommet de synspunkter, som vi gjorde gældende fra det radikale venstres side.

I øvrigt mener vi, at det meget langt er betryggende, at forslaget nu følger eliteidrætsudvalgets betænkning, hvor der trods alt var en bred kreds af idrætsudøvere på alle felter, også fra bredden og fra den folkelige idræt, i det pågældende arbejde. Vi vil derfor gå til udvalgsarbejdet med den indstilling at få det bedst mulige ud af det foreliggende forslag.

Jeg tror, det er rigtigt, som det også er gjort i forslaget, at man har indskrænket antallet af repræsentanter i repræsentantskabet. Jeg vil i den forbindelse under udvalgsarbejdet gerne sikre mig, at den sammensætning, vi har fået, er rigtig, og jeg vil navnlig sikre mig, at den måde, bestyrelsen bliver udpeget på, også sikrer, at det offentlige har det indseende med denne selvejende institutions arbejde, som både er en interesse og en forpligtelse for os her i folketinget.

Når det gælder finansieringen, er vi på samme måde tilfredse med, at det nu ligger klart, at der ikke er tale om, at der kan tages midler fra breddeidrætten og den folkelige

idræt, men at vi på anden måde nu finansierer starten af denne selvejende institution.

Et af de spørgsmål, der selvfølgelig til stadighed vil stå tilbage, og som vi må følge med interesse, er, hvordan denne institutions virksomhed vil virke på netop breddeidrætten og den folkelige idræt. Jeg synes, det i den sammenhæng må være interessant for det videre arbejde i den selvejende institution, at man interesserer sig for en udvikling af eliteidrætsbegrebet, sådan at man vel ikke alene går ud fra en resultatstyret indstilling, der går ud på at veje og måle, hvem der kan springe højest, men at vi får en udvidelse af eliteidrætsbegrebet, som måske på forskellig måde netop kan have betydning også for breddeidrætten og den folkelige idræt.

En af de væsentligste grunde til, at jeg mener, det er nødvendigt, at vi etablerer denne selvejende institution, er, at vi sikrer de unge menneskers uddannelsesmæssige og arbejdsmarkeds-mæssige interesser. Det er jo ingen hemmelighed, at dyrkelsen af eliteidræt begynder på et meget tidligt tidspunkt i dag – vi skal vel i øvrigt herigennem også sikre, at det ikke sker for tidligt; det mener jeg er et ansvar, vi har – men når unge så tidligt påbegynder en idrætsudøvelse af den art, der knytter sig til eliteidrætten, ved vi, at det går ud over såvel det uddannelsesmæssige som mulighederne for senere overhovedet at få beskæftigelse. Så også af den grund vil jeg gerne have, at vi under udvalgsarbejdet får præciseret i højere grad, end det er tilfældet i forslaget, hvordan vi faktisk kan sikre unge menneskers interesser i denne sammenhæng.

Så vil jeg om etableringsfasen sige – og det er vel mest affødt af debatten i pressen indtil nu – at de eliteidræts-højskoler, man i hvert fald nogle steder opererer med at etablere, vil jeg advare imod. Jeg mener ikke, der skal ske den sammenblanding af højskolebegrebet og det, som netop eliteidrætten står for. Jeg mener, man skal finde en anden betegnelse, og det kan eliteidrætten selvfølgelig også kun være tjent med.

Der er heller ingen tvivl om, at den forskningsmæssige side af sagen må have en rimelig stærk placering, og jeg mener ikke, at det er præciseret stærkt nok i dette forslag. Vi ved jo, at den idrætsmedicinske forskning får afgørende betydning, i øvrigt også for den folkelige idræt og breddeidrætten, men selvfølgelig i særlig grad for eliteidrætten. Vi må